

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

Chú Giải Bốn Sách Tin Lành
Tin Lành của Đức Chúa Jesus Christ
TL069 Đức Chúa Jesus Chữa Lành
Hai Người Ga-đa-ra Bị Quỷ Ám
Ma-thi-ơ 8:28-34; Mác 5:1-20; Lu-ca 8:26-39

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla

Ma-thi-ơ 8:28-34

28 Khi Ngài đã đến bờ bên kia, vào trong xứ của dân Ghê-ra-sa, hai người bị quỷ ám đã gặp Ngài. Họ đã đi ra từ những mồ mả, rất hung dữ, đến nỗi không ai có sức mạnh đi ngang qua đường đó.

29 Kia, chúng đã kêu lên rằng: Hỡi Jesus, Con của Đức Chúa Trời! Có liên quan gì đến chúng tôi, đến Ngài? Có phải Ngài đến đây để làm khổ chúng tôi trước hạn kỳ?

30 Và, cách chúng một khoảng xa, một bầy heo đông đang ăn.

31 Những quỷ xin Ngài rằng: Nếu Ngài đuổi chúng tôi ra, xin cho chúng tôi nhập vào bầy heo.

32 Ngài đã phán với chúng: Hãy đi! Chúng đã xuất ra, nhập vào trong bầy heo. Kia, cả bầy heo đã phóng mình xuống triền dốc, rơi vào trong biển, và chúng đã chết trong nước.

33 Các kẻ chần đã bỏ chạy, đi vào trong thành, thuật lại mọi sự về các người bị quỷ nhập.

34 Kia, cả thành đã đi ra để gặp Đức Chúa Jesus. Khi họ đã thấy Ngài, họ xin rằng, Ngài hãy đi khỏi ranh giới của họ.

Mác 5:1-20

1 Họ đã đến tại phía bên kia của biển, vào trong xứ của dân Ga-đa-ra.

2 Ngài đã ra khỏi thuyền, tức thì, từ những mồ mả, một người bị ám bởi tà

linh đã gặp Ngài.

3 Người có chỗ ở giữa những mồ mả. Không ai đã có thể xiềng người, kể cả với dây xích.

4 Người thường bị xiềng với cùm và xích, và xích đã bị phá đứt bởi người, còn cùm đã bị vỡ thành nhiều mảnh. Không ai có sức mạnh kiềm giữ người.

5 Người cứ ở giữa những mồ mả và trên các núi, đêm ngày kêu la và lấy đá đánh bầm mình.

6 Người đã thấy Đức Chúa Jesus từ xa, chạy lại, thờ phượng Ngài.

7 Người đã kêu lớn tiếng rằng: Hỡi Đức Chúa Jesus, Con của Đức Chúa Trời Rất Cao! Có liên quan gì đến tôi và đến Ngài? Tôi bởi Đức Chúa Trời, khấn cầu Ngài, xin đừng làm khổ tôi.

8 Vì Ngài đã phán với nó: Hỡi tà linh! Người hãy ra khỏi người này!

9 Ngài đã hỏi nó: Tên của người là gì? Nó đã thưa rằng: Tên của tôi là Quân Đoàn; vì chúng tôi là đông. [Vào thời của Đức Chúa Jesus, một quân đoàn La-mã có 6.826 lính, bao gồm 6.100 bộ binh và 726 kỵ binh (lính cưỡi ngựa).]

10 Nó đã cầu xin Ngài nhiều rằng: Ngài đừng đuổi chúng ra khỏi xứ.

11 Chỗ đó, gần trên núi, có bầy heo đông đang ăn.

12 Hết thấy quỷ đã cầu xin Ngài rằng: Xin khiến chúng tôi vào trong những con heo để chúng tôi nhập vào chúng.

13 Lập tức, Đức Chúa Jesus đã cho phép chúng. Các tà linh đã đi ra và nhập vào trong những con heo. Bầy heo đã tuôn chạy xuống triền núi, vào trong biển, có khoảng hai ngàn con. Chúng đã chết chìm trong biển.

14 Các kẻ chăn heo bỏ chạy. Chúng đã báo tin trong thành và trong xứ.

15 Họ đã đến với Đức Chúa Jesus. Họ đã thấy người đã bị cả quân đoàn quỷ ám, đang ngồi, mặc quần áo, tâm trí sáng suốt, thì họ đã sợ hãi.

16 Những người đã chứng kiến đã thuật lại cho họ, sự việc đã xảy ra cho người bị quỷ ám như thế nào và về những con heo.

17 Họ đã bắt đầu xin Ngài ra khỏi địa phận của họ.

18 Ngài đã bước vào trong thuyền. Người đã bị quỷ ám xin Ngài để được ở với Ngài.

19 Nhưng Đức Chúa Jesus đã không cho phép người. Ngài phán với người: Hãy đi về nhà của ngươi, những người thân cận của ngươi, mà công bố cho họ các sự lớn mà Chúa đã làm cho ngươi và thương xót ngươi.

20 Người đã đi và bắt đầu rao truyền trong xứ Đê-ca-bô-lơ các sự lớn mà Đức Chúa Jesus đã làm cho người. Hết thấy đã lấy làm lạ.

Lu-ca 8:26-39

26 Kế đó, họ đã đến tại xứ của dân Ga-đa-ra, là nơi đối ngang Ga-li-lê.

27 Ngài đã đi lên bờ. Một người kia đã gặp Ngài bên ngoài thành. Người ấy đã có nhiều quỷ từ một thời gian đã lâu. Người không mặc áo, không ở trong nhà, nhưng ở nơi những mồ mả.

28 Khi người đã thấy Đức Chúa Jesus thì kêu la và gieo mình trước Ngài, lớn tiếng nói: Lạy Jesus, Con của Đức Chúa Trời Rất Cao! Có liên quan gì đến tôi và đến Ngài? Tôi cầu xin Ngài, đừng làm khổ tôi.

29 Vì Ngài đã truyền cho tà linh phải ra khỏi người đó. Vì nhiều lần nó đã nắm giữ người. Người đã bị canh giữ, bị xiềng với xích và cùm. Người đã phá xiềng và đã bị quỷ điều khiển vào trong các nơi hoang dã.

30 Đức Chúa Jesus đã hỏi người rằng: Tên của ngươi là gì? Người đã thưa: Quân Đoàn. Vì nhiều quỷ đã vào trong người. [Vào thời của Đức Chúa Jesus, một quân đoàn La-mã có 6.826 lính, bao gồm 6.100 bộ binh và 726 kỵ binh (lính cưỡi ngựa).]

31 Chúng đã cầu xin Ngài rằng, Ngài đừng khiến chúng đi vào vực sâu không đáy.

32 Tại đó, có bầy heo đông đang ăn trên núi. Chúng xin Ngài rằng, Ngài cho phép chúng nhập vào đó. Ngài đã cho phép chúng.

33 Vậy, các quỷ đã ra khỏi người đàn ông và nhập vào những con heo. Bầy heo đã tuôn chạy xuống triền núi, vào trong hồ, và đã chết chìm.

34 Các kẻ chặn thấy sự đã xảy ra, đã bỏ chạy. Chúng đã đi, báo tin trong thành và trong xứ.

35 Họ đã đi ra, xem việc đã xảy ra. Họ đã đến với Đức Chúa Jesus, tìm

thấy người mà các quỷ đã ra khỏi đang ngồi nơi chân của Đức Chúa Jesus, đã mặc áo quần, tâm trí sáng suốt, thì họ đã sợ hãi.

36 Những người đã chứng kiến, thuật lại cho họ biết, người bị quỷ ám đã được cứu như thế nào.

37 Hết thấy đám dân thuộc vùng chung quanh xứ của dân Ga-đa-ra đã xin Ngài lìa khỏi họ. Vì họ đã bị cơn sợ hãi lớn bắt lấy. Ngài đã đi vào thuyền, trở về.

38 Người đàn ông mà những quỷ đã ra khỏi đã xin Ngài cho ông ở với Ngài. Nhưng Đức Chúa Jesus đã cho người đi, phán rằng:

39 Hãy về nhà của ngươi! Hãy thuật lại các điều Đức Chúa Trời đã làm cho ngươi. Người đã đi, công bố khắp cả thành các điều Đức Chúa Jesus đã làm cho người.

Trong bài này, chúng ta cùng nhau học về sự Đức Chúa Jesus đã chữa lành cho hai người Ga-đa-ra bị quỷ ám. Sự việc này đã được Ma-thi-ơ, Mác, và Lu-ca cùng ghi lại. Tuy nhiên, trong khi Ma-thi-ơ ghi là có hai người bị quỷ ám thì Mác và Lu-ca ghi là có một người bị quỷ ám. Trong khi Ma-thi-ơ ghi là “xứ của dân Ghê-ra-sa” thì Mác và Lu-ca cùng ghi là “xứ của dân Ga-đa-ra”. Những kẻ chống đối Thánh Kinh đã đưa ra hai chi tiết này để cho rằng, Thánh Kinh đã tự mâu thuẫn.

Trước hết, về hai danh từ “dân Ghê-ra-sa” và “dân Ga-đa-ra”, khi chúng ta tham khảo các sử liệu thì sẽ thấy rằng, vào thời của Đức Chúa Jesus, xứ của dân Ghê-ra-sa bao gồm xứ của dân Ga-đa-ra. Ghê-ra-sa là tên của một khu vực rộng lớn, như tên của một tỉnh hay một huyện; còn Ga-đa-ra là tên của một thành nằm trong khu vực đó, như tên của một thị xã, thị trấn trong một tỉnh hay một huyện. Tương tự như khi chúng ta nói: “Đức Chúa Jesus đã được sinh ra trong xứ của dân Giu-đê”, và cũng nói: “Đức Chúa Jesus đã được sinh ra trong xứ của dân Bết-lê-hem”. Cả hai câu nói đều đúng, không mâu thuẫn.

Ga-đa-ra là một thành trong số mười thành ở dọc phía đông của sông Giô-đanh. Mười thành ấy được gọi chung trong tiếng Hy-lạp là xứ Ê-ca-bô-lơ (ê-ca = mười; bô-lơ = thành phố). Nhưng Đức Chúa Jesus không chữa lành người bị quỷ ám trong thành Ga-đa-ra mà là tại một làng nhỏ, ven bờ Biển Ga-li-lê, thuộc khu vực của thành Ga-đa-ra.

Kế tiếp, về việc Ma-thi-ơ ghi là có hai người bị quỷ ám nhưng Mác và Lu-ca ghi là có một, thì chúng tôi hiểu rằng, Ma-thi-ơ là sứ đồ ở bên cạnh Chúa, tận mắt

chứng kiến sự việc nên ông ghi rõ là có hai người bị quỷ ám, được Chúa chữa lành. Trong khi đó, Mác và Lu-ca ghi lại theo lời kể của người khác mà các người kể chỉ chú ý nhấn mạnh đến người trực tiếp thưa chuyện với Chúa. Ngoài ra, Mác và Lu-ca không ghi là “chỉ có một người bị quỷ ám”.

Chúng ta cũng thấy, Mác và Lu-ca ghi lại nhiều chi tiết hơn Ma-thi-ơ. Vì hai ông ghi lại lời nhận xét và các thông tin khác, do các người thuật chuyện cung cấp.

Trái với lời cáo buộc, cho rằng, Thánh Kinh tự mâu thuẫn nên không trung thực, thì chúng ta thấy, Thánh Kinh trung thực ghi lại sự việc đã xảy ra và Thánh Kinh trung thực ghi lại quan điểm, nhận xét, ý kiến của những người thuật chuyện.

Bản đồ minh họa vị trí thành Ga-đa-ra
Tải xuống: <https://timhieuthanhkinh.com/wp-content/uploads/2024/06/Capernaum-Gadara.png>

Ma-thi-ơ 8:28

28 Khi Ngài đã đến bờ bên kia, vào trong xứ của dân Ghê-ra-sa, hai người bị quỷ ám đã gặp Ngài. Họ đã đi ra từ những mồ mả, rất hung dữ, đến nỗi không ai có sức mạnh đi ngang qua đường đó.

Mác 5:1-2

1 Họ đã đến tại phía bên kia của biển, vào trong xứ của dân Ga-đa-ra.

2 Ngài đã ra khỏi thuyền, tức thì, từ những mồ mả, một người bị ám bởi tà linh đã gặp Ngài.

Lu-ca 8:26-27

26 Kế đó, họ đã đến tại xứ của dân Ga-đa-ra, là nơi đối ngang Ga-li-lê.

27 Ngài đã đi lên bờ. Một người kia đã gặp Ngài bên ngoài thành. Người ấy đã có nhiều quỷ từ một thời gian đã lâu. Người không mặc áo, không ở trong nhà, nhưng ở nơi những mồ mả.

“Bờ bên kia” là bờ Biển Ga-li-lê thuộc khu vực thành Ga-đa-ra, đối diện với thành Ca-bê-na-um, là nơi Đức Chúa Jesus và các môn đồ đã xuất phát. Khoảng cách thủy trình theo đường chim bay là vào khoảng 20 km.

“Ghê-ra-sa” là tên vùng đất bao gồm thành Ga-đa-ra. Ma-thi-ơ đã ghi lại tên của cả vùng đất còn Mác và Lu-ca thì ghi lại tên của một thành, thuộc vùng đất đó, nơi mà sự việc đã xảy ra trong khu vực của thành. Thành Ga-đa-ra ở cách xa bờ Biển Ga-li-lê khoảng 9 km. Bờ biển nơi hai người bị quỷ ám gặp Đức Chúa Jesus là một khu vực hoang dã, có nhiều cỏ mọc.

“Người bị quỷ ám” là người bị tà linh, tức là thiên sứ phạm tội, nhập vào trong thân thể của người ấy và gây ra các chứng tật bệnh cho người ấy, như câm và điếc (Mác 9:25); hoặc điều khiển người ấy làm ra những việc bất thường. Hai người Ga-đa-ra bị quỷ ám rất là hung dữ và mạnh sức, bởi sự tác động của những tà linh ám nhập họ. Họ bị tà linh ám nhập đã lâu, không mặc quần áo, trú ngụ giữa những mồ mả. Có lẽ họ thường tấn công người khác nên không ai dám đi ngang qua nơi ấy, vì không ai có đủ sức mạnh để chống lại họ. Chúng ta không biết họ ăn những gì. Có thể là người nhà mang thức ăn cho họ.

Mồ mả là nơi chôn cất người chết, bị Thánh Kinh xem là ô uế, vì nó tiêu biểu cho án phạt của sự không vâng phục Thiên Chúa. Ma quỷ, tức các thiên sứ phạm tội, ưa thích ở những nơi có mồ mả, có lẽ là vì đối với chúng, mồ mả tiêu

biểu cho sự Sa-tan, tức chúa quỷ, đã thành công trong việc làm băng hoại loài người, mà Thiên Chúa đã dựng nên theo hình và tượng của Ngài. Người thế gian thường nói, những nơi có mồ mả thì có nhiều âm khí. Rất có thể, “âm khí” đó chính là sự hiện diện của nhiều tà linh.

Mác 5:3-6

3 Người có chỗ ở giữa những mồ mả. Không ai đã có thể xiềng người, kể cả với dây xích.

4 Người thường bị xiềng với cùm và xích, và xích đã bị phá đứt bởi người, còn cùm đã bị vỡ thành nhiều mảnh. Không ai có sức mạnh kiềm giữ người.

5 Người cứ ở giữa những mồ mả và trên các núi, đêm ngày kêu la và lấy đá đánh bầm mình.

6 Người đã thấy Đức Chúa Jesus từ xa, chạy lại, thờ phượng Ngài.

Mác đã ghi lại sự việc với nhiều chi tiết nhất. Có lẽ các người thuật chuyện cho Mác đã thuật lại nhiều chi tiết hơn là các người thuật chuyện cho Lu-ca. Cũng có thể là Mác đã tổng hợp lời tường thuật từ nhiều người mà ai nấy đều chỉ tập trung, nói về người bị tà linh nhập hung dữ nhất.

Câu 3 và câu 4 dường như mâu thuẫn, nhưng thật ra, câu 4 giải thích cho câu 3. Không ai đã có thể xiềng người bị quỷ ám, dù là xiềng với dây xích, bởi vì người quá mạnh sức. Nhiều lần bị xiềng với cùm và xích thì người đều phá đứt dây xích và phá vỡ cùm thành nhiều mảnh. Và như vậy, không ai có đủ sức mạnh để kiềm giữ người.

Động từ “xiềng” (G1210) có nghĩa là trói buộc, ràng buộc, nhất là khi dùng dây xích.

Danh từ “dây xích” (G254) được dùng để chỉ nhiều vòng kim loại được gắn vào nhau, thành một sợi dây gọi là dây xích.

Danh từ “cùm” (G3976) được dùng để gọi bất cứ vật gì có thể gắn vào chân của một người, để hạn chế bước đi và khiến cho người ấy không thể chạy. Cùm được nói đến trong sự việc này có lẽ là hai khúc gỗ có khoét lỗ, ghép vào nhau trên mỗi cổ chân và được khóa lại. Cùm từ chân này được nối với cùm ở chân kia bằng một dây xích ngắn, vừa đủ cho người bị cùm bước đi những bước rất ngắn, nhưng không thể chạy.

Người bị quỷ nhập đã được quỷ ban cho sức mạnh để bứt đứt dây xích và phá vỡ cùm. Người ấy sống giữa những mồ mả, trên các núi. Người ấy bị tà linh

hành hạ, khiến cho kêu la suốt đêm ngày, và lấy đá đánh vào chính thân thể của mình, tự mình làm tổn thương mình.

Câu 6 hàm ý, những tà linh ám nhập vào người ấy, khi nhìn thấy Đức Chúa Jesus thì đã khiến người ấy chạy đến, sấp mình, thờ phượng Ngài. Đây là sự những tà linh thờ phượng Đức Chúa Jesus, qua thân thể của người bị chúng ám nhập.

Những người bác bỏ thần tính của Đức Chúa Jesus cho rằng, đây chỉ là sự sấp mình để tỏ lòng tôn kính, không phải là sự thờ phượng. Tuy nhiên trong 60 lần Thánh Kinh Tân Ước dùng từ ngữ này (G4352) đều là để chỉ sự thờ phượng. Sự thờ phượng theo Thánh Kinh là sự hạ mình trước Thiên Chúa để tỏ lòng vâng phục và tôn vinh Thiên Chúa, vì Ngài là Đấng Sáng Tạo của muôn loài và cầm quyền trên muôn loài. Chính vì thế mà sự được thờ phượng chỉ dành cho Thiên Chúa. Những tà linh dù làm ra những sự nghịch lại luật pháp của Thiên Chúa nhưng chúng vẫn phải thờ phượng Ngài, khi chúng đối diện với Ngài.

Ma-thi-ơ 8:29

29 Kìa, chúng đã kêu lên rằng: Hỡi Jesus, Con của Đức Chúa Trời! Có liên quan gì đến chúng tôi, đến Ngài? Có phải Ngài đến đây để làm khổ chúng tôi trước hạn kỳ?

Mác 5:7-8

7 Người đã kêu lớn tiếng rằng: Hỡi Đức Chúa Jesus, Con của Đức Chúa Trời Rất Cao! Có liên quan gì đến tôi và đến Ngài? Tôi bởi Đức Chúa Trời, khẩn cầu Ngài, xin đừng làm khổ tôi.

8 Vì Ngài đã phán với nó: Hỡi tà linh! Ngươi hãy ra khỏi người này!

Lu-ca 8:28-29

28 Khi người đã thấy Đức Chúa Jesus thì kêu la và gieo mình trước Ngài, lớn tiếng nói: Lạy Jesus, Con của Đức Chúa Trời Rất Cao! Có liên quan gì đến tôi và đến Ngài? Tôi cầu xin Ngài, đừng làm khổ tôi.

29 Vì Ngài đã truyền cho tà linh phải ra khỏi người đó. Vì nhiều lần nó đã nắm giữ người. Người đã bị canh giữ, bị xiềng với xích và cùm. Người đã phá xiềng và đã bị quỷ điều khiển vào trong các nơi hoang dã.

Những tà linh thờ phượng Đức Chúa Jesus vì chúng nhận biết Ngài là Thiên Chúa và là Đấng Cứu Rỗi (ý nghĩa của tên Jesus). Chúng nhận biết trong thân vị loài người, Đức Chúa Jesus là “Con của Đức Chúa Trời Rất Cao”. Vào thời của Đức Chúa Jesus dù những tà linh, kể cả Sa-tan, nhận biết Đức Chúa Jesus

là Con của Đức Chúa Trời, là Thiên Chúa Ngôi Lời nhập thể làm người, nhưng chúng vẫn chưa biết mục đích của sự Ngài nhập thể làm người. Chỉ sau khi Đấng Christ phục sinh thì chúng mới hiểu biết lẽ thật ấy.

Chúng ta có thể hiểu rằng, vô số tà linh đang có mặt khắp nơi trong thế gian. Từ nhiều ngàn năm qua, chúng đã được nghe biết bao nhiêu là lời giảng về Thiên Chúa, về Thánh Kinh. Nhất là từ ngày Đấng Christ phục sinh và Hội Thánh được thành lập. Rồi, các thư tín của Phao-lô được viết ra, sau cùng là sách Khải Huyền được Sứ Đồ Giăng viết ra đã khiến cho những tà linh có sự hiểu biết khá đầy đủ, về Tin Lành và về thế giới trong tương lai.

Cũng chính vì những tà linh đã có mặt từ nhiều ngàn năm qua trong thế gian nên chúng biết rõ, thói quen và sở thích của mỗi người, để chúng có thể đưa ra những cám dỗ tinh vi và thích hợp.

Câu nói “Có liên quan gì đến chúng tôi, đến Ngài”, hoặc câu nói “Có liên quan gì đến tôi và đến Ngài” là một thành ngữ. Đó là câu nói dân I-sơ-ra-ên thường dùng với nghĩa tương tự như một thành ngữ trong tiếng Việt: “Nước sông không phạm nước giếng thì nước giếng đừng phạm nước sông!” Nghĩa của nó là tôi không làm phiền hoặc làm thiệt hại bạn thì bạn cũng đừng làm phiền hoặc làm thiệt hại tôi. Chính Đức Chúa Jesus cũng đã dùng thành ngữ này, nói với bà Ma-ri trong sự kiện tiệc cưới tại Ca-na (Giăng 2:4).

Những tà linh có ý nói rằng, chúng không làm phiền Đức Chúa Jesus, không cản trở linh vụ của Ngài thì xin Ngài hãy để chúng yên, vì chưa tới thời điểm chúng bị hình phạt chung cuộc. Tuy nhiên, đó là lời ngụy biện, tức là lời nói dối. Và ma quỷ thường ngụy biện như vậy. Thực tế, khi ma quỷ tự ý nhập vào trong một người thì chúng đã vi phạm trật tự của Đức Chúa Trời, về sự Thiên Chúa đã dựng nên muôn loài, loài nào theo loài ấy, tùy theo loại. Thiên Chúa không dựng nên các thiên sứ với một thân thể vật chất là xác thịt. Khi tà linh nào tự ý nhập vào thân thể xác thịt của một người mà không có sự đồng ý của người ấy, thì tà linh ấy phạm trọng tội. Sáng Thế Ký đoạn 6 ghi lại sự kiện nhiều thiên sứ ngã nghịch đã nhập vào những người nam để kết hôn với những người nữ, làm bằng hoại dòng dõi của người nữ (Sáng Thế Ký 3:15), khiến cho Đức Chúa Trời đã tiêu diệt toàn thể gian bằng Cơn Lụt Lớn, ngoại trừ tám người trong gia đình Nô-ê. Tất cả những thiên sứ ngã nghịch tự ý nhập vào loài người vào thời ấy đều bị giam vào vực sâu không đáy, như được nói đến trong I Phi-e-rơ 3:19-20; II Phi-e-rơ 2:4; Khải Huyền 9:2-11.

Có lẽ tà linh lên tiếng, thưa chuyện với Đức Chúa Jesus, là tà linh đứng đầu trong số những tà linh đang ở trong thân thể của nạn nhân. Sau khi Đức Chúa Jesus truyền cho tà linh phải ra khỏi nạn nhân, nó đã khẩn cầu Đức Chúa Jesus

đừng làm khổ nó. Lời khẩn cầu rất là khẩn thiết, bằng sự nêu lên danh của Đức Chúa Trời. Dân I-sơ-ra-ên có thói quen nêu lên danh của Đức Chúa Trời trong câu nói để bày tỏ sự quyết tâm, sự thành thật, và sự khẩn thiết trong lời nói. Tà linh cũng học theo cách nói đó. Dù lời van xin của tà linh là xin cho chính mình nhưng cũng hàm ý bao gồm những tà linh khác ở dưới quyền của nó.

Qua lời cầu xin của tà linh, chúng ta hiểu rằng, tà linh biết rõ hình phạt dành cho tà linh nào tự ý nhập vào loài người, nhưng nó không muốn bị đi vào trong vực sâu không đáy.

Người thuật chuyện cho Lu-ca đã thuật rõ các chi tiết về sự tà linh đã ban cho nạn nhân sức mạnh phi thường, để người ấy có thể bứt phá sự xiềng xích. Tà linh đã điều khiển nạn nhân lánh xa gia đình và xã hội loài người, để vào sống trong các nơi hoang dã, nhất là giữa những mồ mả. Mệnh đề “nhiều lần nó đã nắm giữ người” hàm ý, nhiều lần tà linh đã tự mình hành động qua thân thể xác thịt của nạn nhân, hoàn toàn chiếm quyền điều khiển thân thể xác thịt ấy. Như khi nó khiến người ấy kêu la suốt đêm ngày và lấy đá, tự đánh bầm thân thể.

Sự kiện những tà linh ám nhập loài người vẫn cứ xảy ra cho tới cuối Kỳ Tận Thế, là khi Đức Chúa Jesus sẽ nhốt hết những thiên sứ phạm tội cùng với Sa-tan, vào vực sâu không đáy trong âm phủ. Chúng ta thấy, trong thế gian ngày càng có nhiều người bị tà linh chiếm giữ, làm ra những sự vô cùng độc ác. Nhất là những người thờ lạy Sa-tan, bằng lòng để cho các tà linh chiếm dụng thân thể xác thịt của mình để được sự giàu có và danh tiếng trong thế gian. Chắc chắn là không ít những người cầm quyền trong các chính quyền, những minh tinh trong các ngành ca nhạc, phim ảnh, và thể thao đã bán mình cho Sa-tan, chấp nhận cho tà linh xâm nhập thân thể.

Mác 5:9

9 Ngài đã hỏi nó: Tên của người là gì? Nó đã thưa rằng: Tên của tôi là Quân Đoàn; vì chúng tôi là đông. [Vào thời của Đức Chúa Jesus, một quân đoàn La-mã có 6.826 lính, bao gồm 6.100 bộ binh và 726 kỵ binh (lính cưỡi ngựa).]

Lu-ca 8:30

30 Đức Chúa Jesus đã hỏi người rằng: Tên của người là gì? Người đã thưa: Quân Đoàn. Vì nhiều quỷ đã vào trong người. [Vào thời của Đức Chúa Jesus, một quân đoàn La-mã có 6.826 lính, bao gồm 6.100 bộ binh và 726 kỵ binh (lính cưỡi ngựa).]

Chỉ có Mác và Lu-ca ghi lại sự kiện Đức Chúa Jesus đã hỏi tên của tà linh và

câu trả lời của nó. Có thể lúc ấy Ma-thi-ơ đã bận làm một việc gì đó, không ở bên cạnh để được nghe sự trao đổi ấy, nên ông đã không ghi lại. Nếu là vậy, thì chúng ta hiểu rằng, Ma-thi-ơ hoàn toàn ghi chép sách Tin Lành Ma-thi-ơ trong tư cách là một chứng nhân, dựa theo ký ức của ông. Ông không dựa trên lời tường thuật của người khác. Dĩ nhiên là ngoại trừ những sự kiện đã xảy ra trước khi ông theo Chúa.

Theo văn mạch lời tường thuật được ghi lại bởi Mác thì Đức Chúa Jesus đã hỏi tà linh đang cầu xin Ngài; và câu trả lời là của tà linh. Còn theo văn mạch lời tường thuật được ghi lại bởi Lu-ca thì Đức Chúa Jesus đã hỏi người bị quỷ nhập; và câu trả lời là của người ấy.

Chúng ta có thể hiểu rằng, cùng lúc, Đức Chúa Jesus hỏi cả tà linh lẫn người bị nó nhập. Và cả tà linh lẫn người bị quỷ nhập đều lên tiếng trả lời. Tà linh đã cho biết tên của nó là “Quân Đoàn”, vì số lượng đông đảo những tà linh khác dưới quyền của nó. Câu trả lời của tà linh do Mác ghi lại. Người bị quỷ nhập đã cho biết tên của mình là “Quân Đoàn”, vì có rất nhiều tà linh đã nhập vào người. Câu trả lời của người được Lu-ca ghi lại.

Danh từ “quân đoàn” là một thuật ngữ quân sự trong tiếng Hy-lạp, dùng để gọi một đơn vị quân đội của quân đội La-mã vào thời bấy giờ. Một quân đoàn La-mã có 6.826 lính, bao gồm 6.100 bộ binh và 726 kỵ binh.

Chúng ta đã học biết, có trường hợp cùng một lúc bảy tà linh ám nhập một người, như trường hợp của Ma-ri Ma-đơ-len (Mác 16:9; Lu-ca 8:2). Nhưng cùng lúc có đến hơn 6.000 tà linh ám nhập là một điều kinh khủng và khó hiểu. Nhiều người không tin rằng, hàng ngàn tà linh có thể nhập vào thân thể xác thịt của một người. Nhưng có lẽ, Thánh Kinh đã ghi lại trường hợp này để làm điển hình cho sự nhiều tà linh có thể nhập vào thân xác của một người. Những nhà Thần học Do-thái Giáo vẫn đố nhau câu đố: Có bao nhiêu thiên sứ có thể cùng đứng trên đầu một mũi kim? Điều đó hàm ý, trong thần trí của loài người có sự cảm nhận rằng, quy luật của thế giới thuộc linh khác xa quy luật của thế giới thuộc thể. Nếu nhiều người chấp nhận lý thuyết Cơn Nổ Lớn (Big Bang) là nguồn gốc của vũ trụ, thì không có gì là vô lý nếu trong thực tế có nhiều thiên sứ có thể tập trung hiện diện trên đầu một mũi kim. Vì tùy theo kích thước của kim, đầu của một mũi kim có thể chứa từ hàng trăm đến hàng ngàn nguyên tử. Rất có thể trong thế giới thuộc linh, những thiên sứ có khả năng tự làm cho thân thể thuộc linh của mình nhỏ lại như một nguyên tử hoặc một hạt hạ nguyên tử.

Tưởng cũng nên nhắc lại ý chính của lý thuyết Cơn Nổ Lớn. Theo các mô hình vũ trụ học hiện đại dựa trên thuyết tương đối rộng của nhà khoa học lừng danh Anh-xanh (Einstein): Cơn Nổ Lớn (Big Bang) bắt nguồn từ một điểm đơn nhất

(singularity) ban đầu có mật độ và lực hấp dẫn vô cùng lớn. Điểm đơn nhất nguyên thủy này không có kích thước hay không gian. Nó chỉ là một điểm không có chiều kích. Điểm đơn nhất này chứa đựng toàn bộ vật chất và không-thời gian của vũ trụ quan sát được trong trạng thái cực kỳ nén chặt và nóng. Tại thời điểm ban đầu của Cơn Nổ Lớn (khoảng 13,8 tỉ năm trước), điểm đơn nhất này bắt đầu giãn nở nhanh chóng ra mọi hướng, khiến cho vũ trụ của chúng ta được hình thành.

Tóm lại, điểm đơn nhất dẫn đến Cơn Nổ Lớn theo lý thuyết được cho là không có kích thước hay chiều kích không gian tại thời điểm ban đầu, trước khi nhanh chóng giãn nở ra từ điểm cực nhỏ đó. Bản chất chính xác của trạng thái ban đầu này vẫn còn là câu hỏi mở cho các lý thuyết lượng tử trọng lực giải quyết.

Dĩ nhiên là chúng tôi không tin lý thuyết Cơn Nổ Lớn mà chỉ tin Sáng Thế Ký đoạn 1. Nhưng nhắc đến sự kiện loài người có thể nghĩ ra điểm đơn nhất không có kích thước để tạo thành lý thuyết Cơn Nổ Lớn là để chứng minh rằng, trong thần trí của loài người có sự tri thức đến từ Thiên Chúa. Sự tri thức ấy giúp cho loài người phần nào hiểu được những sự mầu nhiệm và những quy luật trong thế giới thuộc linh. Nếu trong thế giới vật chất có một điểm đơn nhất không kích thước bao gồm cả vũ trụ thì vô số tà linh cũng có thể nhập vào thân thể xác thịt của một người.

Ma-thi-ơ 8:30-32

30 Và, cách chúng một khoảng xa, một bầy heo đông đang ăn.

31 Những quỷ xin Ngài rằng: Nếu Ngài đuổi chúng tôi ra, xin cho chúng tôi nhập vào bầy heo.

32 Ngài đã phán với chúng: Hãy đi! Chúng đã xuất ra, nhập vào trong bầy heo. Kia, cả bầy heo đã phóng mình xuống triền dốc, rơi vào trong biển, và chúng đã chết trong nước.

Mác 5:10-13

10 Nó đã cầu xin Ngài nhiều rằng: Ngài đừng đuổi chúng ra khỏi xứ.

11 Chỗ đó, gần trên núi, có bầy heo đông đang ăn.

12 Hết thầy quỷ đã cầu xin Ngài rằng: Xin khiến chúng tôi vào trong những con heo để chúng tôi nhập vào chúng.

13 Lập tức, Đức Chúa Jesus đã cho phép chúng. Các tà linh đã đi ra và nhập vào trong những con heo. Bầy heo đã tuôn chạy xuống triền núi, vào trong biển, có khoảng hai ngàn con. Chúng đã chết chìm trong biển.

Lu-ca 8:31-33

31 Chúng đã cầu xin Ngài rằng, Ngài đừng khiến chúng đi vào vực sâu không đáy.

32 Tại đó, có bầy heo đông đang ăn trên núi. Chúng xin Ngài rằng, Ngài cho phép chúng nhập vào đó. Ngài đã cho phép chúng.

33 Vậy, các quỷ đã ra khỏi người đàn ông và nhập vào những con heo. Bầy heo đã tuôn chạy xuống triền núi, vào trong hồ, và đã chết chìm.

“Nó đã cầu xin Ngài nhiều” có nghĩa là tà linh đã khẩn thiết cầu xin Chúa nhiều lần.

Tà linh không những không muốn đi vào vực sâu không đáy mà cũng không muốn ra khỏi địa phương ấy. Vì nó đã quen sống giữa những mồ mả lâu đời tại đó.

Không riêng gì tà linh đứng đầu mà hết thảy tà linh đang ám nhập nạn nhân đều cầu xin Đức Chúa Jesus đừng truyền cho chúng phải đi vào vực sâu không đáy. Chúng xin phép Ngài cho chúng nhập vào bầy heo đang ăn gần đó. Đức Chúa Jesus đã chấp nhận lời cầu xin của chúng. Những tà linh đã ra khỏi nạn nhân và nhập vào bầy heo. Con số khoảng hai ngàn con heo bị tà linh nhập, phóng mình lao xuống nước và chết chìm, cho thấy, số lượng đông đảo của tà linh. Có ít nhất là vài tà linh cùng nhập vào một con heo. Sự ám nhập bất ngờ như vậy đã khiến cho bầy heo kinh hoàng, phóng mình vào chỗ chết. Nói theo cách khác là bầy heo đã nổi cơn điên, hành động ngoài bản tính của chúng.

Ma-thi-ơ và Mác đã dùng cách gọi “Biển Ga-li-lê” theo cách gọi đã quen của dân địa phương; vì đó là một hồ nước rất lớn. Còn Lu-ca thì dùng cách gọi chính xác là “Hồ Ga-li-lê”.

Một số người cho rằng, khi Đức Chúa Jesus cho phép những tà linh nhập vào bầy heo làm cho bầy heo bị chết là Ngài đã làm thiệt hại quyền lợi của người chủ hay của những người chủ. Chúng ta có thể tin rằng, mọi việc Đức Chúa Jesus làm đều là công chính. Vì thế, có thể người chủ hay những người chủ đã sở hữu bầy heo cách bất chính nên số tài sản bất chính đó đã bị lấy đi khỏi tay của họ.

Ngoài ra, chúng ta đều nhận thức cách rõ ràng rằng, trong thực tế đời sống, Đức Chúa Trời đã cho phép nhiều sự ác xảy ra, biết bao nhiêu người vô tội bị những kẻ gian ác hãm hại. Ngay từ xa xưa, những trẻ con vô tội bị cha mẹ của chúng dâng làm sinh tế cho các tà thần mà Đức Chúa Trời không can thiệp (Thi Thiên 106:38). Chúng ta cũng nhớ rằng, Đức Chúa Trời đã cho phép Sa-tan

cùng một lúc giết chết mười đứa con của ông Gióp. Trong suốt chiều dài lịch sử của Hội Thánh, Đức Chúa Trời đã cho phép những kẻ gian ác bách hại con dân của Ngài. Hàng chục triệu và có thể hàng trăm triệu con dân Chúa trong Hội Thánh đã phải hy sinh mạng sống để giữ vững đức tin, bắt đầu với Cháp Sự Ê-tiên (Công Vụ Các Sứ Đồ 7:59-60). Có rất nhiều điều mà hiện nay chúng ta không hiểu. Chúng ta chỉ cần vững tin rằng, Thiên Chúa là yêu thương và công chính. Mọi sự sẽ được Ngài đúc kết cách công chính theo lòng thương xót rất lớn của Ngài, trên muôn loài, khi thời điểm tới.

Ma-thi-ơ 8:33-34

33 Các kẻ chăn đã bỏ chạy, đi vào trong thành, thuật lại mọi sự về các người bị quỷ nhập.

34 Kìa, cả thành đã đi ra để gặp Đức Chúa Jesus. Khi họ đã thấy Ngài, họ xin rằng, Ngài hãy đi khỏi ranh giới của họ.

Mác 5:14-17

14 Các kẻ chăn heo bỏ chạy. Chúng đã báo tin trong thành và trong xứ.

15 Họ đã đến với Đức Chúa Jesus. Họ đã thấy người đã bị cả quân đoàn quỷ ám, đang ngồi, mặc quần áo, tâm trí sáng suốt, thì họ đã sợ hãi.

16 Những người đã chứng kiến đã thuật lại cho họ, sự việc đã xảy ra cho người bị quỷ ám như thế nào và về những con heo.

17 Họ đã bắt đầu xin Ngài ra khỏi địa phận của họ.

Lu-ca 8:34-37

34 Các kẻ chăn thấy sự đã xảy ra, đã bỏ chạy. Chúng đã đi, báo tin trong thành và trong xứ.

35 Họ đã đi ra, xem việc đã xảy ra. Họ đã đến với Đức Chúa Jesus, tìm thấy người mà các quỷ đã ra khỏi đang ngồi nơi chân của Đức Chúa Jesus, đã mặc áo quần, tâm trí sáng suốt, thì họ đã sợ hãi.

36 Những người đã chứng kiến, thuật lại cho họ biết, người bị quỷ ám đã được cứu như thế nào.

37 Hết thấy đám dân thuộc vùng chung quanh xứ của dân Ga-đa-ra đã xin Ngài lìa khỏi họ. Vì họ đã bị cơn sợ hãi lớn bắt lấy. Ngài đã đi vào thuyền, trở về.

Khi cả bầy heo khoảng hai ngàn con đâm đầu lao xuống nước và chết chìm, vì

bị quỷ nhập, thì các kẻ chặn bầy đã hoảng sợ, bỏ chạy. Họ đã chạy vào trong thành, có lẽ là thành Ga-đa-ra cách đó khoảng 9 km, và báo cáo sự việc. Dọc đường vào thành, họ cũng loan truyền sự việc cho dân chúng các vùng phụ cận.

Dân trong thành và trong xứ đã cùng nhau kéo ra bờ biển để xem sự việc. Vào lúc bấy giờ, có lẽ khoảng bốn tiếng đồng hồ đã trôi qua. Đó là tính chặng đường khoảng 9 km khiến cho các kẻ chặn mất khoảng hai tiếng để từ bờ biển vào trong thành. Và dân từ trong thành cũng mất khoảng hai tiếng để đi ra bờ biển. Thế nhưng Đức Chúa Jesus vẫn đang ngồi trò chuyện với nạn nhân của tà linh. Khi ấy, có lẽ các môn đồ của Chúa đã cho quần áo cho người ấy. Tâm trí của người ấy đã được phục hồi.

“Tâm trí sáng suốt” hàm ý, người ấy đã trò chuyện cách tỉnh táo, bình thường, và được khôi phục trí nhớ vốn có. Trong khoảng bốn tiếng đồng hồ, người ấy vẫn ngồi bên chân của Chúa và trò chuyện với Ngài. Có lẽ, Chúa đã ngồi trên một tảng đá, còn người ấy đã ngồi trên đất, bên cạnh chân của Chúa, để nghe Chúa phán dạy.

“Những người đã chứng kiến” có thể bao gồm các môn đồ của Chúa và dân chúng của làng gần đó đã có mặt, khi sự việc đã xảy ra.

Dân thành Ga-đa-ra và vùng phụ cận nhìn thấy người từng bị quỷ nhập, hành động hung dữ đã được chữa lành thì họ sợ hãi. Vì họ biết rằng, phải có một quyền lực rất lớn để làm ra sự ấy. Nhưng thay vì vui mừng thì họ lại sợ hãi. Thay vì đón mời Chúa vào thành để nghe Ngài giảng dạy thì họ đã xin Ngài rời khỏi địa phương của họ. Có lẽ vì trước mắt, Ngài đã gây thiệt hại kinh tế cho họ, khi Ngài cho phép những tà linh nhập vào bầy heo, khiến chúng trở nên điên loạn và bị chết chìm. Họ sợ, không biết rằng, Ngài còn sẽ khiến cho họ phải chịu những thiệt hại nào. Vì thế, họ đã mời Ngài ra khỏi địa phương của họ.

Ngày nay, rất nhiều người nhận biết Thiên Chúa là tốt lành; nhưng họ không muốn bỏ đi nếp sống tội lỗi mà họ ưa thích để được tiếp nhận bởi Ngài. Đó là sự ngu dại lớn nhất mà một người có thể phạm phải.

Vì dân Ga-ra-đa và vùng phụ cận không tiếp đón Đức Chúa Jesus nên Ngài đã quyết định xuống thuyền, về lại Ca-bê-na-um.

Mác 5:18-20

18 Ngài đã bước vào trong thuyền. Người đã bị quỷ ám xin Ngài để được ở với Ngài.

19 Nhưng Đức Chúa Jesus đã không cho phép người. Ngài phán với

người: Hãy đi về nhà của người, những người thân cận của người, mà công bố cho họ các sự lớn mà Chúa đã làm cho người và thương xót người.

20 Người đã đi và bắt đầu rao truyền trong xứ Ê-dê-ca-bô-lơ các sự lớn mà Đức Chúa Jesus đã làm cho người. Hết thầy đã lấy làm lạ.

Lu-ca 8:38-39

38 Người đàn ông mà những quỷ đã ra khỏi đã xin Ngài cho ông ở với Ngài. Nhưng Đức Chúa Jesus đã cho người đi, phán rằng:

39 Hãy về nhà của người! Hãy thuật lại các điều Đức Chúa Trời đã làm cho người. Người đã đi, công bố khắp cả thành các điều Đức Chúa Jesus đã làm cho người.

Khi Đức Chúa Jesus đã bước vào thuyền để về lại thành Ca-bê-na-um thì người từng bị quỷ ám đã xin Ngài cho phép ông được ở với Ngài. Nhưng Ngài đã từ chối. Vì Ngài có một mục đích dành riêng cho ông. Đó là ông phải về lại nơi nhà của ông và nói cho những người thân của ông biết, về tất cả những gì mà Đức Chúa Trời đã làm cho ông, qua Đức Chúa Jesus.

Người ấy đã vâng lời Đức Chúa Jesus, trở về, chẳng những rao truyền cho những người thân mà còn rao truyền khắp cả thành, rồi khắp cả xứ Ê-dê-ca-bô-lơ, về tất cả các sự lớn mà Đức Chúa Trời đã làm cho ông, qua Đức Chúa Jesus, cùng với lòng thương xót lớn của Thiên Chúa đối với ông.

Các sự lớn và sự thương xót mà người ấy đã nhận được bao gồm: sự được giải cứu khỏi những tà linh hung dữ; sự được tha tội và được Đức Chúa Jesus giảng dạy trong khoảng bốn tiếng đồng hồ; cùng với sự được Đức Chúa Jesus sai đi, làm chứng nhân cho Ngài.

Mỗi một người tin nhận Chúa đều được Ngài sai dùng cho các công việc khác nhau. Nhưng điểm chung vẫn là chiếu sáng sự vinh quang của Thiên Chúa và rao truyền về Thiên Chúa cho muôn dân. Cảm tạ Ba Ngôi Thiên Chúa, chúng ta đã được giải cứu khỏi biết bao nhiêu thói hư, tật xấu, là những sự tội lỗi, được mặc lấy sự vinh quang của Thiên Chúa, được trở nên tinh tảo, khôn sáng, được hiểu biết về Chúa qua Lời Chúa, và được Ngài sai dùng trong thế gian này.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời Thành Tín của Sự Bình An giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân

thể xác thịt của mỗi một chúng ta đều được nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23), sẵn sàng cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ, Cứu Chúa Yêu Dấu của chúng ta. A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
15/06/2024

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

Karaoke Thánh Ca: “Dâng Trọn Riêng Ngài”
<https://karaokethanhca.net/dang-tron-rieng-ngai/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây: <https://christ.thanhkinhvietngu.net/>.